

Български институт за правни инициативи

Ул. Г.С. Раковски 132А, ет. 3
София 1000
България

Тел. +359 2 980 80 84

www.bili-bg.org
office@bili-bg.org

Изх. №: ИПСН-81-03/09/2019

ДО

ПРОКУРОРСКА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ВЪПРОСИ

Към РАДОСЛАВ ДИМОВ ДИМОВ, административен ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура, кандидат за административен ръководител – апелативен прокурор на Апелативна прокуратура – София (САП), на основание чл. 50 (1) от Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт във връзка с чл. 194а, ал. 6 от ЗСВ (дата на събеседване 11.09.2019 г.):

1. Установявате ли конкретни „тенденции“ във връзка с престъпленията извършвани съответно от служители на ДАНС и от МВР на база дългогодишния Ви опит като завеждащ трети отдел „Общопасни престъпления и престъпления извършени от служители на ДАНС, МВР и ГД „Охрана“ при Министерство на правосъдието“ в СРП (стр. 3 от Вашата концепция)?

2. В концепцията си отбелязвате, че в изпълнение на Комуникационната стратегия на съдебната власт 2014 – 2020 г. в САП се провежда „правилна медийна политика като ежедневно се публикуват прессъобщения на интернет страницата на ПРБ от прокурорите в

апелативния район. На постъпващи конкретни журналистически запитвания са изготвяни писмени отговори“, а на стр. 17 твърдите, че е „налице пасивност при осъществяване на комуникация с медиите, което от своя страна води до неосведоменост на обществото за дейността на тази прокурорска структура.“

С оглед на това, каква е визията Ви за комуникационната политика на САП в следващите 5 години? Отчитате ли позитиви и негативи, свързани с присъствието на съдебната власт в социалните мрежи, в т.ч. официални институционални профили на органи на съдебната власт и изявления на отделни магистрати?

3. Във връзка с препоръката „да се предприемат действия по засилване контрола на прокурорите при СРП върху разследващите полицаи, с цел своевременно приключване на разследването в рамките на срока по чл. 234 НПК“, отбелязана в доклада за дейността на СРП през 2017 г. и възложените функции на прокурори –координатори, какъв напредък и предизвикателства отбелязвате към днешна дата?

4. Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите, по-специално административните ръководители?

5. Трябва ли продължаващото обучение за прокурори да стане задължително? Ако „да“, какви за Вас са приоритетните теми? Колко часа годишно следва да бъде?

С уважение,

Билиана Гяурова-Вебертседер

Директор

Български институт за правни инициативи